

BAZY, LUDZIE, TAKSONOMIE

Materiał został przygotowany w ramach projektu "*Ministerstwa Uczące Sie*".
Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską, ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

1 Opis praktyki

Praktyka dotyczy sposobów gromadzenia, porządkowania i wykorzystania informacji zbieranych przez organizację. Pokazuje inkrementalny i nieliniowy proces kształtowania się prostego systemu informacji.

DOL stworzył prosty system dzielenia się plikami i szablonami dokumentów, zwykle związanych z powtarzalnymi standardowymi procedurami i procesami (np. zgłaszaniem zapotrzebowania wyjazdu na konferencję). Prócz szablonów są tam też ulokowane przykłady wypełnionych dokumentów.

To podstawowe i powszechne rozwiązanie jest wspierane przez czynnik ludzki. Do każdego procesu przypisany jest pracownik, który - gdy przychodzi czas wypełniania danej procedury - przypomina i instruuje pozostałe osoby.

Trzecim elementem systemu jest struktura kategorii i podkategorii według których departamenty porządkują swoje dane i informacje. Departamenty tworząc swoje strony internetowe, skierowane do grantobiorców zaczęły oznaczać pliki etykietami (*tags*), zaś sami użytkownicy serwisów internetowych zaczęli tworzyć rankingi użyteczności dokumentów. Stopniowo następował proces bardziej świadomego porządkowania informacji i tworzenia taksonomii oznakowań. Wreszcie pracownicy jednego z departamentów DOL zbudowali taksonomię w formie drzewa (analogiczną do hierarchii strony internetowej, pokazującą strukturę głównych tematów, podtematów, podkategorii). Dzięki nim zewnątrzni użytkownicy strony mogli łatwiej segregować i wyszukiwać potrzebne im dane. Ta taksonomia stopniowo zaczęła wpływać na wewnętrzny system departamentu i stała się strukturą porządkującą pracę i informacje (foldery) samego departamentu. Według niej organizowane jest obecne myślenie i działania pracowników.

Podsumowując, proces porządkowania danych i informacji był stopniowy. Struktura głównych kategorii pozostaje niezmienna ale co jakiś czas (kwartalnie) poszczególne podkategorie są modyfikowane i dostosowywane do potrzeb i intuicji użytkowników. Obecnie na system składają się trzy rzeczy: 1) taksonomia dokumentów i informacji wspólna dla wewnętrznego zbioru danych departamentu jak i źródeł udostępnianych interesariuszom, 2) proste szablony dostępne dla wszystkich pracowników, 3) pracownicy-nauczyciele będący w stanie wyjaśnić danych proces i przeprowadzić przez niego daną osobę.

2 Powiązanie praktyki z MUS (mechanizmem uczenia się)

Jest to praktyka z pola Infrastruktury. Oddziałuje na procesy Wiedzy (szczególnie operacyjnej).

3 Poziom organizacyjny, na którym wdrażana jest praktyka

Praktyka dotyczy poziomu polskiego departamentu. Praktyka wymaga dużych nakładów czasowych, jak i współpracy z działem IT.

4 Zalety i ograniczenia praktyki

Praktyka jest podstawowym rozwiązaniem zarządzania informacjami. Polskie ministerstwa mają swoje własne rozwiązania. Warto jednak sprawdzić, czy istniejące praktyki można udoskonalić, używając najprostszyc, rozwiązań a unikając rozbudowanych zmian IT.

Cytując ten materiał prosimy podawać następujące źródło: Olejniczak K. (2012) "Doświadczenia administracji amerykańskiej" w: Mazur S., Płoszaj A. (red.) *Wspieranie mechanizmu uczenia się w organizacjach publicznych. Doświadczenia międzynarodowe*, Warszawa: Scholar

Źródła

Wywiady projektu MUS - Waszyngton 2012 r.

Załączniki

brak